

fundatione capellanæ sit cautum, ut Capellanus teneatur celebrare per seipsum. (17. Si vero ex fundatione Capellanus non teneatur celebrare per seipsum, cum talis Capellanus ex decreto Sacræ Congreg. Concilii in Casalen., 18 Sept. 1685, in respons. ad 6, nunquam possit a celebratione vacare, ut videri potest verb. *Missa*, art. 3, num. 20 et 21, ipse non teneretur per alium celebrare solum tempore infirmitatis non excedentis quindecim dies, ut declaravit eadem Sacra Congreg. Conc., 17 Novemb. 1695. (18. Sacerdos autem substitutus a Capellano ad celebrandum pro fundatore, si omittat celebrare causa infirmitatis per aliquot dies, non acquirit stipendium Missis omissis correspondentem, sed illa est eroganda alteri Sacerdoti, ut celebret, vel est retinenda ab ipso Capellano, si ipse per se ipsum pro illis diebus celebret; et ratio est, quia sic substitutus videtur taliter computandus, ac si esset dietim conductus ad celebrandum pro testatore, potest enim ad libitum removeri a tali onere, cum sit mercenarius; conductus autem dietim ad opera de die in diem, acquirit stipendium ratione operum, quæ de die in diem præstat; sicque pro diebus, quibus non præstat opera, licet causa infirmitatis non præstet, mercedem non acquirit, ut patet in similibus; nam quod est datum ob causam, repetitur, si ex infirmitate recipientis non potuit adimpleri; l. *Si pecuniam* in princ. ff. de *Conduct. causa data*; adeoque substitutus sic conductus, si pro aliquibus diebus non celebret, licet causa infirmitatis non celebret, mercedem non acquirit.

(19. Capellanus Episcopi, qui cum eo recitat officium, debet se illi conformare. Sac. Congr. Rituum 11 Junii 1605. (20. Capellanus eligendus ab Episcopo pro tempore, non est amovibilis, neque manualis, sed perpetuus. Sac. Congreg. Concil. in Gravinen., 6 Decemb. 1645. (21. Capellani Ecclesiæ cathedralis, qui sunt membra Ecclesiæ, debent incedere in processionibus, et sedere in choro immediate post Canonicos; nec inter eos debent interponi Rectores Ecclesiarum aliarum, etiam prætextu doctoratus. Sac. Congreg. Rit. in Turritana, 1 et 27 Julii 1601, et in Terulien. 20 Decembr. ejusdem 1601. (22. Capellanus presbyter prius ordinatus debet præcedere Capellano postea ordinato, licet ultimo ordinatus prius acceperit possessionem capellanæ. Sacra Congregatio Rituum in Novarien., 16 Julii 1605. (23. Non potest Episcopus præcipere Capellanis capellarum campestrium regularium, ne Missas celebrent, antequam celebretur Missa Ecclesiarum parochialium. Sac. Congr. Conc. in Tarvisina ad c. 8, sess. 7, de *Reformat.*, 17 Aprilis 1640. (24. Capellanus non potest cogi ab Episcopo, ut celebret certa hora, quando in fundatione hoc non reperitur injunctum. Sac. Congreg. Conc. in Pisauren., 6 April. 1647. (25. Posset tamen Episcopus Capellanum adstringere (non censuris) ad providendum de proprio paramenta, ut respondit Sacra Congr. Episcoporum in Surrentina, 11 April. 1589. (26. Capellanus semel examinatus, et approba-

tus quoad scientiam ab ordinario, nulli examini exinde de scientia subijci debet. Sacra Congreg. Episcop. et Regul., 17 Julii 1615. (27. Nec hæres, nec exsecutor testamentarius, neque episcopus potest in erectione capellanæ, seu beneficii simplicis injungere Capellano onus residentiæ quod testator non injunxit, neque addere, quod Capellanus pro tempore per seipsum Missas celebret, neque alio modo testatoris voluntatem immutare. Sac. Congr. Conc. in Viterbien., 11 Januar. 1698, in Mexicana, 16 Maii 1699, et in Derthonen., 4 Junii 1701. (28. Capellanus confraternitatis non potest suo arbitrio sine expressa licentia Episcopi processionis facere. Sacra Congregatio Rituum in Meliten. Galatii, 4 Martii 1606. (29. Et si non adsit licentia Episcopi, non potest illas facere sine licentia parochorum, per quorum territorium transeundum est. Sac. Congr. Rituum, 10 Decemb. 1703, in respons. ad vigesimum secundum. (30. Nec potest Capellanus confraternitatis in processionibus extra propriam Ecclesiam deferre stolam. Eadem Sac. Congreg. 10 Decemb. 1703, in respons. ad 23. (31. Capellani confraternitatum non debent ab Episcopo sine causa amoveri reluctantibus confratribus. Sacra Congregatio Episcoporum in Forosempronien., 3 Octob. 1692. (32. Alia de istis Capellanis vide verb. *Confraternitas*. (33. Capellanus, quo tempore, loco, seu Ecclesia, vel altari debeat celebrare Missam; et pro quo debeat applicare, et quid possit quoad reductionem, satisfactionem, eleemosynam, et alia, vide verb. *Missa*, ubi late de omnibus.

(34. Capellanus habens obligationem inhabitandi domum a fundatore ad id relictam, instructam supellectilibus, et mobilibus necessariis, tenetur omnimode ibi inhabitare et residere ad formam testamenti. Sac. Congreg. Concil. in Aquilana Capellanæ, 16 Maii 1733, in resp. ad primum dub.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(35. De amotione Capellani non infrequens controversia est. Porro si capellania sit laicalis, seclusa contraria voluntate fundatoris, potest Capellanus ab eo, qui jus habet ipsum destinandi, pro arbitrio, et sine ulla causa amoveri. Card. de Luca de *Benef. discurs.* 80, num 17, et sequent.; Leon de *Offic. Capellan.*, quæst. 5, sect. 16, n. 251; Rota in Leodien. *Capellaniarum super bono Jure*, 27 Februar. 1719, § *Ea moti*, et sequent. coram bon. mem. Foscar., confirmata 28 Junii 1720, § *Pro eo vero*, coram eodem, et 12 Junii 1720, § *Validitate*, coram clar. mem. Corio, in Civitatis Castelli Capellanæ, 15 Januarii 1744, § 10 et seq. et 29 April. ejusdem anni 1744, § 5, coram bon. mem. Vicecom. et 28 Junii 1745, § 5, coram bon. mem. Lan. et in Firmana Capellanæ, 6 Junii 1736, § 2, cor. bon. mem. Vicecom.

(36. Potest tamen is, qui pollet jure hoc destinandi Capellanum, renuntiare facultati hunc amovendi, vel expresse, vel tacite. (37. Quando vero successor teneatur, nec stare facto Antecessoris, vide in superiori

additione ad verb. *Capellania*, num. 58.

(38. Quod si capellania sit ecclesiastica, nequit Capellanus amoveri. Num autem in ejus erectione possit ab Episcopo approbari conditio, qua fit potestas patrono ipsum amovendi, magna quæstio est. (39. Ejus vero solutio inde pendet, an perpetuitas sit de essentia nec ne capellanæ ecclesiasticæ, nam Episcopus etsi in limine foundationis approbare valeat conditiones juri contrarias, minime tamen approbare potest conditiones essentia capellanæ ecclesiasticæ repugnantes. In additione autem ad verbum *Beneficium*, articulo 1, num. 50, dictum est, quod Rota in Casertana Beneficii, 28 Jun. 1745, § 6, coram clar. mem. Millin. in medio reliquit, utrum perpetuitas sit de essentia ecclesiasticæ capellanæ. (40. At idem Supremum Tribunal in Fanen. Juris nominandi, 2 Julii 1745, coram Reverendiss. P. D. Bussio Decano firmavit, posse conditionem hanc ab Episcopo in limine foundationis approbari. Et quod summopere notandum est, agebatur in casu illius decisionis de Capellano, cui incumbebat cura animarum.

(41. De Capellano, qui ad vitandam dismembrationem parochiæ, solet constitui ad eoadjuvandum parochum, quæritur etiam,

CAPELLANUS MONIALIUM.

SUMMARIUM.

1. Capellani Monialium debent esse maturæ ætatis, non autem juvenes. — 2. Unde, non obstante quod Moniales jus habeant nominandi Capellanum, potest illum Episcopus ex justa causa rejicere. — 3. Imo si Episcopus ipse dare velit Monialibus Capellanum juvenem, potest Abbatissa illum non recipere. — 4. Ubi tamen senes, et proveci de facili non inveniuntur, ut in civitatibus, et locis parvis, relinquuntur prudentiæ Episcopi, ut etiam juvenes bene perpensis loci et facti circumstantiis possit admittere, dummodo ornati sint bonis moribus, et apud omnes sint bonæ famæ. — 5. Removentur enim quicumque Capellani Monialium vitæ dissolutæ, maxime si contrahant amicitias, et mittant munera Monialibus. — 6. Regulares non possunt esse Capellani Monialium, nisi propter penuriam presbyterorum sæcularium. — 7. Capellani Monialium debent esse amovibiles, non autem perpetui, et intulati. — 8. Quando tamen Moniales sunt in quasi possessione presentandi eorum Capellanum ad vitam, Episcopus non debet innovare, sed suorum jurium monumenta ad Sacram Congregationem mittere. — 9. Capellanus in Ecclesiis Monialium regularibus subjectarum approbatur

(1. Capellani Monialium debent esse maturæ ætatis, non autem juvenes, quia in senioribus præsumitur major probitas; cap. *Si officia* 2, dist. 19, et morum gravitas; cap. *Porro* 6, dist. 84. (2. Unde, non obstante quod moniales jus habeant nominandi Capellanum, potest illum Episcopus ex justa causa rejicere, puta si sit junior. Sac. Congreg. Episcop. in Bononien., 31 Maii 1602, et 29 Novembr. 1605. (3. Imo si Episcopus ipse dare velit Monialibus Capellanum juvenem, potest abbatissa illum non recipere. Sac. Congr. Episcop. in Messan. 10 Decemb. 1602. (4. Ubi tamen senes et proveci de facili non inveniuntur, ut

utrum sit perpetuus, an amovibilis? Esse amovibilem ex justa tamen causa definivit Rot. in Bononien. Amovibilitatis Capellani, 31 Januarii 1727, coram clar. mem. Corio, ubi quod si Capellanus hic initio suæ possessionis acceptasset conditionem amovibilitatis ad nutum, posset ad nutum amoveri. (42. Monet vero idem sacrum auditorium in hac ipsa decisione, quod in capellania perpetua acceptio conditionis amovibilitatis ad nutum initio possessionis nihil operatur. (43. Num Capellanus Curatus ad nutum amovibilis a patrono, inscio, et non certiorato Episcopo amoveri queat, expendit Rota in Comen. Loci Ferculæ, 27 Januar. 1730, cor. bon. mem. Ratto inter impressas dec. 274, tom. III.

(44. Si in fundatione alicujus capellanæ dictum sit, quod præsentetur Capellanus, qui intra annum possit ascendere ad ordinem sacerdotalem, initium anni desumi debet non ab institutionis, et possessionis die, sed a die præsentationis, ut firmavit Rota in Majoricen. Beneficii, 13 April. 1142, cor. clar. mem. Millin. ubi quod contrariæ auctoritates procedunt in promotionibus sacerdotum ad dignitates, et canonicatus ad præscriptum juris.

a superiore regulari. — 10. Cæteri vero presbyteri sæculares, qui advocantur pro celebratione Missarum in Ecclesiis Monialium, possunt ab Episcopo prohiberi, ne accedant, quamvis Moniales exemptæ sint, aut regularibus subjiciantur. — 11. Capellanus Monialium potest Missam celebrare de Sancto cujus officium ab ipsis Monialibus celebratur in choro, Missali tamen Romano, in quo si Missa particularis de eodem Sancto non adest, sumitur de communi. — 12. Et idem dicendum est, quoad recitationem officii. — 13. Capellanus Monialium non debet alium presbyterum substituere sine licentia Episcopi, sive Vicarii Generalis, in casu impedimenti. — 14. Capellanus sæcularis de licentia confessoris Monialium potest Eucharistiæ Sacramentum ministrare. — 15. Capellani Ecclesiarum exemptarum amoveri non debent ab Episcopo sine causa. — 16. Imo generaliter nullus Capellanus, licet amovibilis, amoveri debet sine causa. — 17. Capellanus Monialium exemptarum, excluso parochio, omnia Sacramenta etiam in articulo mortis ipsis administrat. — 18-20. Num idem obtineat quoad Moniales non exemptas. — 21. Moniales non exemptæ de jure communi sunt parochiis subjectæ.

in civitatibus et locis parvis, relinquuntur prudentiæ Episcopi, ut etiam juvenes, bene perpensis loci et facti circumstantiis, possit admittere, dummodo ornati sint bonis moribus, et præditi religiosis qualitatibus, et apud omnes sint bonæ famæ. (5. Removentur enim quicumque Capellani Monialium vitæ dissolutæ, maxime si contrahant amicitias, et mittant munera Monialibus. Sac. Congreg. Episcop. in Terracin., 15 Januar., 1742, et 16 Mart. 1645, vel si se ingerant ultra eorum officium. Ead. Sac. Congreg. 15 Junii 1647. (6. Regulares non possunt esse Capellani Monialium, ut declaravit et censuit Sac. Congreg. Episcop.

et Regul. in Sulmon., 17. Aprilis 1604, nisi propter penuriam presbyterorum sæcularium; modo regularis sit ætate simul, ac moribus gravis, et habeat consensum suorum superiorum, nec tractet cum Monialibus, prout resolvit eadem Sacra Congregatio Episcop. et Regular. in Parmen., 14 Julii 1607. (7. Capellani Monialium debent esse amovibiles, non autem perpetui, seu inlitolati. Sacra Congreg. Episcop. in Brixien., 18 Julii 1692. (8. Quando tamen Moniales sunt in quasi possessione præsentandi eorum Capellanum ad vitam, Episcopus non debet innovare, sed suorum jurium monumenta ad Sac. Cong. mittere. Sac. Congreg. Episc. in Liciensi, 21 Oct. 1577.

(9. Capellanus in Ecclesiis Monialium regularibus subjectarum approbatur a superiore regulari. Sac. Congreg. Conc. in Hieracensi Visitationis, 26 Januarii 1692, in respons. ad nonum; et tenet Monacell. tom. I, tit. 11, formul. 23, num. 4. (10. Cæteri vero presbyteri sæculares, qui advocantur pro celebratione Missarum in Ecclesiis Monialium, possunt ab Episcopo prohiberi, ne accedant, quamvis Moniales exemptæ sint, aut Regularibus subjiciantur, quia talis accessus pertinet ad custodiam clausuræ, super qua Episcopus invigilat, et jurisdictionem indiscriminatim exercet, ut respondit Sac. Congreg. Conc. in dicta Hieracensi in resp. ad septimum. (11. Capellanus Monialium potest Missam celebrare de sancto cujus officium ab ipsis Monialibus celebratur in choro, Missali tamen Romano (1), in quo si Missa particularis de eodem sancto non adest, sumitur de communi. Sacra Rituum Congregatio in Austriæ Oeniponti, 22 Decemb. 1612, et eadem Sacra Cong. Rituum 20 Novembr. 1628, apud Nicol. lucubrat. Canon. lib. III, tit. 1, de Vit. et honestate Clericor., et Gavant. in *Manuali Episcopor.*, verb. *Monialium cura spiritalis*, num. 33. (12. Idem dicendum est quoad recitationem officii (2); vide verb. *Officium divinum*, art. 3, num. 78. (13. Ca-

CAPELLANUS MILITUM.

SUMMARIUM.

1. Capellani Militum, seu missionarii exercitus, vel castrenses in casibus, in quibus non adsit breve apostolicum aliter disponens, debent approbari ab ordinario loci, non autem a Capellano Majori Regio. Imo dato, quod adsit breve apostolicum, est bene, et caute perpendendum, an fuerit personale concessum alicui Regi, vel limitatum pro aliquo regno. — 2. Sacra Congreg. Episcop. pluries decrevit, quod Capellani Militum sint approbandi ab ordinario loci, et non a Majori Capellano Regio. — 3. Alioquin confessiones et matrimonia nulla erunt. — 4. Quæ Sac. Congreg. etiam declaravit, hujusmodi Capel-

(1) Die festo S. Benedicti, et diebus infra ejus octavam alias non impeditis, omnes sacerdotes tam sæculares quam regulares ad Ecclesias ord. ejusdem Sancti confluentes debent celebrare Missam propriam S. Benedicti cum Missali Monastico ex privilegio Benedicti XIII, 10. Febr. 1727, et decret. S. R. C. in Patavina, 21 Martii 1744. (Edit. CASIN.)

pellanus Monialium non debet alium presbyterum substituere sine licentia Episcopi, sive Vicarii Generalis, in casu impedimenti. Monacell. tom. I, tit. 11, formul. 22, num. 7. (14. Capellanus sæcularis de licentia confessoris Monialium potest Eucharistiæ Sacramentum ministrare; sicut enim cum licentia sacristæ potest in monasteriis mendicantium simplex sacerdos sæcularis dictum Sacramentum administrare, id ipsum poterit in Ecclesiis Monialium de licentia confessoris earumdem, stante communicatione privilegiorum. Tamburin. *de Jure Abbatissar.* disput. 15, q. 3, num. 2. (15. Capellani Ecclesiarum exemptarum amoveri non debent ab Episcopo sine causa. Sac. Congreg. Episcop. et Regul., 25 Octobr. 1602. (16. Imo generaliter nullus Capellanus, licet amovibilis, amoveri debet sine causa. Ead. Sac. Congreg. in Sulmon., 14 Maii 1645, et 16 Maii 1653

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(17. Capellanus Monialium exemptarum, excluso parcho, omnia Sacramenta etiam in articulo mortis ipsis administrat, ita ut loco parochi habeatur. Tamburin. *de Jure Abbatiss.* disput. 36, quæsit. 4, per tot. Pellizzar. *de Monial.* c. 7, quæsit. 8, n. 15.

(18. Num idem obtineat quoad Moniales non exemptas? Tenet Tamburin. *loco mox citato*, quod Episcopus Monialibus sibi subjectis soleat etiam destinare Capellanum, qui vice parochi fungatur. (19. Verum non aliter admittenda est hæc Tamburini opinio, quam si consuetudo, eaque jam præscripta, Episcopo adstipuletur. (20. Seclusa namque consuetudine, non est cur Episcopus in præjudicium parochi possit destinare hunc Capellanum, qui parochi vice fungatur. (21. Moniales enim non exemptæ de jure communi sunt parochis subjectæ, ut non diffiltetur ipse Tamburinus, et tradunt Abb. in c. *Dilectus*, n. 17, de *Stat. Monach.*; Azor. *Instit. Moral.*, part. 1, lib. XIII, cap. 9, quæsit. 4; Pellizzar. ubi supra.

lanos non habere jurisdictionem in clericos. — 5. Regii Capellani majores non possunt prætere, ut omnes Capellani vulgo nuncupati *delli presidj e fortezze* sint exempti a jurisdictione Episcoporum diocesanorum, et subjecti suæ jurisdictioni. — 6. Regii Capellani Majores ex brevi Clementis VIII concessio Regi Philippo habent solummodo executiones spectantes ad personas, non ad loca: nec in dicto brevi legitur, quod ipsi possint eligere personas ad audiendas confessiones, et alia Sacramenta administranda, nisi ex approbatione ab ordinario. — 7. Adducuntur variae responsiones Sac. Congr. Concil. ad dubia ei proposita occasione cujusdam brevis apostolici

(2) Quod hic asserit auctor, corrigendum est ex decret. S. R. C. in Conimbrien., 21 Martii 1795, in quo Monialibus ord. S. Francisci postulantiibus: an Capellani, qui in earum Ecclesia quotidie Missam celebrant, possint officium Monialium recitare? S. C. respondit *Negative*. Vide etiam notam ad artic. III, num. 78, verb. *Officium divinum*. (EDIT. CASIN.)

apostolici concessi Archiepiscopo Mechlinskiensi pro exercitu in Flandria. — 8. Adducitur resolutio ejusdem Sac. Congr. Concil. in responsione ad dubium ei propositum in una Mediolanensi pro matrimonio contracto a milite in statione degente coram Capellano sui tertii. — 9. Adducitur alia resolutio ejusdem Sac. Congr. Conc. in una Dertonensi pro quodam matrimonio celebrato coram Capellano Militiæ equestris in terra Vogheræ. — 10. Afferuntur variae resolutiones Sac. Congreg. Concil. in dubio jurisdictionis Capellanorum exercitus occasione Militum a variis Germaniæ partibus in Italiam irruptentium. — 11. Afferuntur variae aliae resolutiones ejusdem Sacræ Congregationis Concilii in una Casalensi, quoad potestatem Capellani Militum circa assistentiam præstandam matrimoniis contrahendis in eorum regiminibus existentibus. — 12. Matrimonia contracta coram Capellanis exercitus a militibus

(1. Capellani militum, seu missionarii exercitus, vel castrenses in casibus, in quibus non adsit breve apostolicum aliter disponens, debent approbari ab ordinario loci, non autem a Capellano Majori Regio. Imo dato quod adsit breve apostolicum, est bene et caute perpendendum, an fuerit personale concessum alicui Regi, vel limitatum pro aliquo regno, quia nequit extendi; prout si in brevi fiat mentio de militibus in præsidio non extenditur ad milites in bello, et e contra, cum in hujusmodi materia sit stricta faciendi interpretatio, et de facto proposito dubio in Sacra Congregatione in Mazarien. facultatis approbandi confessarios: « An approbatio confessariorum pro sacramentalibus militum confessionibus audiendis pertineat ad Capellanum Regium, vel ad ordinarium loci? » Die 22 Mart. 1687, respondit, *pertinere ad ordinarium loci*, quia breve, quod aderat respectu Regis Catholici, videbatur ex variis circumstantiis non extendi ad regna extra Hispanias. (2. Unde Sacra Congregatio Episcop. jam pluries declaraverat, quod Capellani militum essent approbandi ab ordinario loci, et non a Majori Capellano Regio; in Tarentina enim, 3 April. 1618, et in Neapolitana, 4 Augusti ejusdem anni respondit, quod Capellanus Regius Major Neapolis concedere non audeat licentiam ministrandi Sacramenta sine licentia ordinarii. (3. Alioquin confessiones et matrimonia nulla erunt, et ipsis non concedetur amplius semestris prorogatio suarum facultatum, ut resolvit eadem Sac. Congregat. in Brundusina, 5 Septemb. 1607, in Gravinensi, 2 mai 1615, in Salernitana, 16 Febr. 1619, in Neapolitana, 11 Aprilis 1620. (4. Quæ etiam declaravit, hujusmodi Capellanos non habere jurisdictionem in clericos; ut in Lucerina, 15 Febr. 1622. (5. Regii Capellani Majores non possunt prætere, ut omnes Capellani vulgo nuncupati, *delli presidj, e fortezze*, sint exempti a jurisdictione Episcoporum diocesanorum, et subjecti suæ jurisdictioni, adeo ut hujusmodi Capellanis a quocumque ordinario ad confessiones approbatis, demandare valeant omnium Sacramentorum administrationem absque alia approbatione, seu licentia Episcoporum diocesanorum. Quare ordinarii uti debent jure suo. Sacra Congregat. Concil. 18 Novembr. 1644; in

FERRAR. II

degentibus in castris, et stationibus hibernis, vel æstivis, aut in expeditione, etiam cum militaribus feminis sine licentia ordinarii loci, vel sine speciali facultate Sedis Apostolicæ, nulla sunt. — 15. Matrimonium contractum a viro catholico cum muliere pariter catholica coram ministro acatholico est nullum. — 14. Ad uberem notitiam consilium Capellanorum juvat adducere novissimam resolutionem ejusdem Sacræ Congr. Conc. circa Capellanos trimonium Summi Pontificis. — 15. Indulta apostolica concessa Regi Catholico a Clemente XII. — 16. Quæ confirmantur a Benedicto XIV pro regno Sardinie. — 17. De variis nominibus Magni Capellani Regum, tum ejus variis diversis temporibus juribus. *Remissive*. — 18. Facultates concessæ Capellanis castrensibus penes Cæs. Reg. Austriacam militiam. — 19. Privilegia Capellani Majoris Regni utriusque Siciliae concessa a Benedicto XIV.

Brundusina ad c. 11; sess. 24, *de Reform.* (6. Regii Capellani Majores ex brevi Clementis VIII, concessio Philippo Regi habent solummodo exemptiones spectantes ad personas, non ad loca, nec in dicto brevi legitur, quod ipsi possint eligere personas ad audiendas confessiones, et alia Sacramenta administranda, nisi ex approbatione ab ordinario. Sac. Congreg. Immunitatis in una Massæ pro Ecclesia portus Longonis, 13 Novembris 1668.

(7. Occasione cujusdam brevis apostolici concessi Archiepiscopo Mechlinskiensi pro exercitu in Flandria Sac. Congreg. Concil. in una Belgii Matrimoniorum, die 29 Maii 1683, ad infrascripta dubia sic respondit:

Primo: « An vigore præfatæ delegationis apostolicæ, ipse delegatus apostolicus uti talis, ejusque Vicarius, et Capellani exercitus facultatem habeant assistendi matrimoniis militum, dum hi reperiuntur in actuali expeditione? » respondit *affirmative*.

Secundo: « An dictam facultatem habeant privative quoad contrahentium parochos? » respondit *negative*.

Tertio: « An eandem facultatem habeant, dum milites matrimonium contracturi in hibernis, vel æstivis castris commorantur? » respondit *negative*.

Quarto: « An eandem facultatem habeant, dum milites sunt in præsidii? » respondit *negative*.

(8. In Mediolanensi matrimonii proposito dubio in Sacra Congr. Concil. An sit validum matrimonium contractum a milite in statione degente coram Capellano sui tertii? die 11 Decembris 1677 Sac. Congr. Conc. respondit: « Matrimonia militum contrahenda coram Capellanis exercituum quocumque loco existentium fore nulla, nisi doceant de sufficienti facultate, vel privilegio; et quoad matrimonia contracta particulariter videatur; et hoc scribatur Eminentissimo Archiepiscopo Mediolanensi, qui aliis Episcopis prudenter communicet. »

(9. In Derthonen. die 22 Aprilis 1693. Episcopus Derthonæ suis litteris datis 6 currentis scribit, quod frater Joannes Giuzolo ord. min. conventualium Capellanus Militiæ equestris celebravit matrimonium inter Franciscum Tasolier Germanum militem, et Felicem Terram Mediolanen. in statione Terræ

